

Kako je protekao nastavak mini turneje promocije filma nakon Melbournea?

Peter: Turneja je prošla odlično i imamo pregršt pozitivnih iskustava s promocije filma u Viktoriji, Novom Južnom Walesu, Queenslandu i Canberri. Mi najviše volimo premijere i direktan kontakt s publikom putem pitanja i odgovora na kraju filma jer to je izvrstan pokazatelj kako gledatelji doživljavaju film. Vrhunac je svakako bila projekcija u Sydneyu koju smo organizirali u suradnji s Macquarie Sveučilištem i projekcija u Canberri koja je organizirana u suradnji s Hrvatskim veleposlanstvom za vrijeme Tjedna nacionalnog pomirenja jer smo na projekciji imali 17 osoba u rangu šefa misije ili veleposlanika i ukupno 160 gledatelja, uključujući članove obitelji Orlović koji su došli iz Sydneya ali i nekoliko osoba koje su na projekciju stigle iz Queenslanda. Želio bih se ovom prilikom zahvaliti veleposlanici Republike Hrvatske u Australiji gospođi Betty Pavlovich i generalnom konzulu gospodinu Ivici Glasnoviću na pomoći koju su nam pružili prilikom organiziranja premijere.

Kako je bilo na premijeri filma koja je održana 12. lipnja u Dubrovniku?

Peter: Jako lijepo...Dubrovnik je simbol međunarodne trgovine i međunarodne kulturne razmjene i internacionalizma i bila nam je izuzetna čast predstaviti film u takvom okruženju. Isto tako upoznati novog veleposlanika Australije u Republici Hrvatskoj, gospodina Richarda Rogersa. Na premijeri je bila lijepa mješavina Australaca, Hrvata i stranaca koji žive i rade u Hrvatskoj. Projekcija je održana u predivnom ambijentu ljetnog kina Slavica i bilo je stvarno prelijepo. Par dana nakon toga imali smo projekciju u Lumbardi na Korčuli gdje smo isto tako imali izvanrednu mješavinu ljudi koji su rođeni u Hrvatskoj i onih koji su rođeni vani ali su došli živjeti u Hrvatsku. Bilo je gledatelja iz Izraela, Maroka, Velike Britanije koji rade u Republici Hrvatskoj za koje film znači nešto drugo, zbog različite kulture ili etničkog podrijetla. Ukratko jedna jako značajna projekcija.

Premijera u Dubrovniku nije bila prva premijera u Republici Hrvatskoj. Ako se ne varam, film je već prikazan u Zagrebu za Dan Australije, 26. siječnja ove godine a pretpremijere su tijekom siječnja održane u Blatu, Smokvici i Korčuli na otoku Korčuli.

Peter: Tako je...bila nam je izuzetna čast što nas je australsko veleposlanstvo pozvalo da film prikažemo u Zagrebu na Dan Australije. Toliko sam bio uzbuđen, zahvalan i sretan što sam mogao predstaviti "zemlju mog rođenja u zemlji mojih predaka". Ljudi u Blatu su bili toliko željni čuti, ne samo o životu ljudi s Korčule u Australiji već i o Josephu i kulturi australskih starosjedilaca od čovjeka koji s jedne strane pripada tim starosjediocima a s druge strane ima i hrvatske korijene. Joseph nažalost nije bio prisutan na premijerama u Republici Hrvatskoj ali se nadam kako će i on dogodne posjetiti Hrvatsku. Najteže i najemotivnije za mene je ipak bilo u Smokvici, rodnom mjestu mog pokojnog oca gdje su ljudi sjedili ozbiljni, prekrštenih ruku ali ipak su na kraju filma bili jako zahvalni, topli i zainteresirani jer sam im donio, odnosno vratio priču mog oca nazad u njegovo rodno mjesto.

Je li vam bila namjera od početka snimiti ovako kompleksan film?

Peter: Ne... ovaj film je na neki način uzrokovan COVID pandemijom. Ja svake godine putujem u Hrvatsku i vrlo često u Aziju ali kako zbog COVID ograničenja nije bilo dozvoljeno putovati izvan Australije odlučio sam iskoristiti to vrijeme kako bi bolje upoznao zemlju svog rođenja, o kojoj priznajem nisam znao toliko puno, pri tom mislim na Australiju izvan urbanih centara. Volim surfanje pa sam nabavio kombi s idejom da malo putujem i surfam. Onda sam se sjetio tog puta u sjeverni dio Queenslanda o kojem mi je otac pričao još dok sam bio dijete, o kojem sam imao sačuvane neke snimke i fotografije pa sam odlučio krenuti njegovim stopama i proći put koji je on prošao daleke 1958. godine kada je bilo puno teže putovati jer je taj dio Australije bio nerazvijen i tropski. Ideju za snimanje i dokumentiranje putovanja mi je dao prijatelj. Znao sam da su ljudi koje je moj otac posjetio najvjerojatnije pomrli ali sam se nadao kako ću pronaći njihove potomke. Dugo vremena

sam živio i radio u Kini i pristaša sam taoističke izreke kako "Dobar putnik ne smije biti previše vezan za odredište" pa kad sam saznao da je granica između Queenslanda i Novog Južnog Walesa zatvorena, nije mi se bilo teško prilagoditi novonastaloj situaciji i promijeniti plan.

Imate li nekakvih planova vezanih uz daljnju promociju filma? Nisam ljubitelj filmskih nastavaka ali nakon što sam pogledao vaš film moram reći kako film jednostavno treba i volio bih vidjeti nastavak priče.

Peter: Nastavit ćemo s daljnjom promocijom filma i plan je prikazati film u drugim mjestima i gradovima u Republici Hrvatskoj i Australiji uz naše direktno sudjelovanje, koliko to bude moguće. U pregovorima smo s Hrvatskom televizijom i voljeli bi ako bude moguće film prikazati na HTV-u. Planiramo započeti i s promocijom filma u susjednim zemljama npr. Bosni i Hercegovini jer i tamo ima veliki broj ljudi kojima je ova tema bliska i mogu se s njom poistovjetiti. Konačni cilj je napraviti nastavak ili dodati scenu na kraju ovog filma kad Joseph posjeti Hrvatsku i počne učiti o hrvatskom narodu i nazovimo ga tako "Hrvatskom Snu". Zaista bi bilo lijepo kada bi uspjeli na taj način zaokružiti ovu zanimljivu priču i putovanje. To dakako ovisi i o mom koproducentu Josephu jer ovo je naš zajednički projekt.

Za kraj ovog razgovora, što biste rekli ili poručili Hrvatima u Australiji koji bi htjeli ili će pogledati vaš film?

Peter: Film je posveta svim onim hrabrim ljudima, našim precima koji su emigrirali u Australiju i prošli kroz teškoće kako bi stvorili dobar život. Film pokušava pomiriti osjećaj pripadnosti i pokazati kako se mi, potomci tih ljudi možemo u isto vrijeme osjećati Australcima ali isto tako potpuno jednako i Hrvatima i voljeti zemlju odakle smo potekli.

Kako je poznanstvo s Peterom, snimanje filma i nedavna promocija po Australiji utjecala na vaš život i kako se osjećate sada kad su se malo slegle emocije od putovanja i promocije?

Joseph: Poznanstvo s Peterom, Ericom i Mirjanom Cestar iz Hrvatske kuće u Sydneyu je dovelo do toga da sam konačno, nakon dugog niza godina upoznao svog oca, i ne samo njega nego i rodbinu i rođake za koje nisam niti znao da postoje. Time sam ispunio ogromnu prazninu koju sam osjećao u velikom dijelu svog života i na tome sam im iskreno zahvalan. Pozvali su me da sudjelujem na izložbi i izložim svoje radove zajedno s drugim hrvatskim umjetnicima i to mi je bilo posebno drago. Na putovanju i promociji filma po Viktoriji, Novom Južnom Walesu, Canberri i Queenslandu sam upoznao puno novih ljudi, najviše Hrvata koji žive u Australiji i jako sam sretan zbog toga. Tennant Creek je mala sredina od nekih dvije i pol do tri tisuće stanovnika tako da je za mene upoznavanje tolikog broja novih ljudi i pričanje sa svima posve novo iskustvo.

Jeste li još u kontaktu s ocem i rodbinom koju ste upoznali?

Joseph: Da, čujemo se redovito a i vidjeli smo se za vrijeme promocije filma u Sydneyu i izišli zajedno na ručak u restoran. Lijepo je to što održavamo vezu, to je jako važno.

Jeste li naučili nešto o Hrvatskoj, zemlji svog podrijetla s očeve strane?

Joseph: Naučio sam nešto o povijesti hrvatskog naroda, zatim neke jezične izraze koje sam naučio od Petera i čuo sam da je zemlja prelijepa. Znam da je glavni grad Zagreb ali ne znam puno o mjestu Budak odakle mi je otac, osim da u blizini mjesta imaju ostaci tvrđave koja datira iz vremena Turaka. Skulpturu te tvrđave mi je rodbina mog oca poklonila prilikom upoznavanja u Sydneyu. Volio sam kao dijete igrati nogomet i znam da se Hrvatska dobro plasirala na dva zadnja Svjetska nogometna

prvenstva. Znam da je Peter podrijetlom s očeve strane s otoka Korčula a majka mu je s poluotoka Pelješca kao i to da Hrvati vole svoju zemlju i drže do svog jezika i običaja.

Bi li voljeli posjetiti Hrvatsku, upoznati se dublje s našom zemljom, kulturom i otići u Budak i Korčulu, Zagreb?

Joseph: Volio bi i nadam se da će se to iduće godine i ostvariti. Ne mislim trenutno puno o tome jer toliko se toga novog dogodilo u kratko vrijeme ali definitivno bi volio otkriti odakle potječe moj otac jer jednim dijelom su tu i moji korijeni, iako sam odrastao i život proveo s obitelji s majčine strane.

Što biste za kraj poručili Hrvatima u Australiji?

Joseph: Vrlo dobro pitanje...nisam razmišljao o tome ali poručio bi im da je jako važno očuvati svoj jezik, kulturu i pripadnost. Bez obzira na to gdje i u kojoj zemlji živjeli morate sačuvati svoj jezik, kulturu i običaje i biti na to ponosni. To važi i za sve ostale narode.

Hvala Joseph na ovom razgovoru i vidimo se iduće ljeto u Republici Hrvatskoj.

Joseph: To bi bilo jako lijepo.

Boris Čerina